Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 29. januára 2014*

„Dumping — Dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo z ocele s pôvodom v Číne — Určenie hroziacej ujmy — Článok 3 ods. 9 a článok 9 ods. 4 nariadenia (ES) č. 384/96 [teraz článok 3 ods. 9 a článok 9 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1225/2009]“

Vo veci T-528/09,

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, so sídlom v Chuang Ši (Čína), v zastúpení: F. Carlin, barrister, Q. Azau, advokát, A. MacGregor, solicitor, a N. Niejahr, advokát,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: J.-P. Hix a B. Driessen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. O’Connor, solicitor,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Európska komisia, v zastúpení: pôvodne H. van Vliet a M. França, neskôr M. França a J.-F. Brakeland, splnomocnení zástupcovi, za právnej pomoci R. Bierwagen, advokát,

a

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., so sídlom v Ostrave-Kunčiciach (Česká republika),

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, so sídlom v Romane (Rumunsko),

Benteler Stahl/Rohr GmbH, so sídlom v Paderborne (Nemecko),

Ovako Tube & Ring AB, so sídlom v Hoforse (Švédsko),

Rohrwerk Maxhütte GmbH, so sídlom v Sulzbachu-Rosenbergu (Nemecko),

Dalmine SpA, so sídlom v Dalmine (Taliansko),

Silcotub SA, so sídlom v Zalău (Rumunsko),

TMK-Artrom SA, so sídlom v Slatine (Rumunsko),

* Jazyk konania: angličtina.

Tubos Reunidos SA, so sídlom v Amurriu (Španielsko),

Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, so sídlom v Aulnoye-Aymeries (Francúzsko),

V & M France, so sídlom v Boulogne-Billancourte (Francúzsko),

V & M Deutschland GmbH, so sídlom v Düsseldorfe (Nemecko),

Voestalpine Tubulars GmbH, so sídlom v Linzi (Rakúsko),

Železiarne Podbrezová a.s., so sídlom v Podbrezovej (Slovensko),

v zastúpení: G. Berrisch, G. Wolf, advokáti, a N. Chesaites, barrister,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť nariadenia Rady (ES) č. 926/2009 z 24. septembra 2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 262, s. 19),

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predseda komory N. J. Forwood, sudcovia F. Dehousse (spravodajca) a J. Schwarcz,

tajomník: S. Spyropoulos, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. apríla 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 9. júla 2008, v nadväznosti na podnet predložený Obranným výborom priemyslu bezšvových oceľových rúr Európskej únie, zverejnila Komisia Európskych spoločenstiev oznámenie o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu určitých bezšvových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ C 174, s. 7).

2 Bod 2 oznámenia o začatí definoval príslušný výrobok takto:

„Výrobky, ktorých sa dumping údajne týka, sú určité bezšvové oceľové rúry a rúrky zo železa alebo ocele s pôvodom [v Číne], ktoré majú kruhový prierez s vonkajším priemerom nepresahujúcim 406,4 mm a ktorých hodnota uhlíkového ekvivalentu by podľa výpočtov a chemickej analýzy Medzinárodného inštitútu zvárania (IIW) nemala presahovať výšku 0,86 a bežne spadajú pod kódy [kombinovanej nomenklatúry] ex 7304 11 00, ex 7304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 22 00, ex 7304 23 00, ex 7304 24 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 a ex 7304 59 93. Tieto kódy KN sa uvádzajú iba pre informáciu.“

3 Podľa článku 71 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45) v znení zmien a doplnení (ďalej len „základné nariadenie“) [ktoré bolo nahradené nariadením Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51)], sa Komisia rozhodla obmedziť svoje prešetrovanie na vzorku. V jeho rámci vybrala štyroch čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí predstavovali 70 % celkového objemu čínskeho vývozu príslušného výrobku do Európskej únie počas obdobia prešetrovania. Medzi týmito vyvážajúcimi výrobcami bola žalobkyňa, Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, a jeden prepojený výrobca patriaci do tej istej skupiny.

4 Dňa 28. júla 2008 žalobkyňa a prepojený výrobca predložili žiadosť o priznanie trhovo hospodárskeho zaobchádzania (ďalej len „THZ“) podľa článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia [teraz článok 2 ods. 7 písm. b) a c) nariadenia č. 1225/2009] a subsidiárne, žiadosť o individuálne zaobchádzanie (ďalej len „IZ“) podľa článku 9 ods. 5 základného nariadenia (teraz článok 9 ods. 5 nariadenia č. 1225/2009).

5 Komisia 6. februára 2009 zaslala žalobkyni a prepojenému výrobcovi informačný dokument obsahujúci základné skutočnosti a úvahy, na základe ktorých navrhla, aby sa im zamietlo THZ. Komisia v tomto informačnom dokumente dospela k záveru, že nespĺňali prvé a tretie kritérium stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia.

6 Dňa 16. februára 2009 žalobkyňa predložila Komisii pripomienky k informačnému dokumentu zo 6. februára 2009.

7 Komisia 7. apríla 2009 prijala nariadenie (ES) č. 289/2009 o uložení dočasného antidumpingového cla na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a vo Vietname (Ú. v. EÚ L 94, s. 48, ďalej len „dočasné nariadenie“).

8 V odôvodnení 13 dočasného nariadenia Komisia uviedla, že prešetrovanie subvencovania a ujmy sa vzťahovalo na obdobie medzi 1. júlom 2007 a 30. júnom 2008 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). Preskúmanie trendov významných pre vyhodnotenie ujmy sa týkalo obdobia od 1. januára 2005 do konca obdobia prešetrovania (ďalej len „posudzované obdobie“).

9 V odôvodnení 14 dočasného nariadenia Komisia v súvislosti s príslušným výrobkom spresnila, že pri prešetrovaní sa zistilo, že „tri [z] týchto kódov KN sa na príslušný výrobok nevzťahovali, konkrétne kódy ex7304 11 00, ex7304 22 00 a ex7304 24 00, a že ďalších päť kódov KN chýbalo, konkrétne kódy ex7304 31 20, ex7304 39 10, ex7304 39 52, ex7304 51 81 a ex7304 59 10“.

10 V odôvodneniach 20 až 32 dočasného nariadenia zamietla Komisia žiadosť o THZ podanú žalobkyňou, avšak vyhovela jej žiadosti o IZ.

11 V odôvodneniach 33 až 38 dočasného nariadenia Komisia spresnila, že na účely výpočtu normálnej hodnoty boli ako porovnateľná krajina vybrané Spojené štáty.

12 V odôvodneniach 53 až 126 dočasného nariadenia dospela Komisia k záveru, že výrobnému odvetviu Spoločenstva nevznikla ujma, ale uznala existenciu hrozby ujmy pre toto výrobné odvetvie.

13 Dňa 8. apríla 2009 Komisia poslala žalobkyni informačný dokument obsahujúci základné skutočnosti a úvahy pre výpočet dumpingu a ujmy, na základe ktorých boli zavedené prechodné antidumpingové opatrenia. Žalobkyňa predložila 11. mája 2009 pripomienky k tomuto dokumentu.

14 Dňa 10. júla 2009 Komisia zaslala žalobkyni konečný informačný dokument obsahujúci základné skutkové okolnosti a dôvody, pre ktoré sa zamýšľali prijať konečné antidumpingové opatrenia. Dňa 21. júla 2009 žalobkyňa predložila pripomienky k tomuto dokumentu.

15 Dňa 24. septembra 2009 Rada prijala nariadenie (ES) č. 926/2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 262, s. 19, ďalej len „napadnuté nariadenie“).

16 V odôvodneniach 10 až 17 napadnutého nariadenia Rada potvrdila zistenia týkajúce sa definície príslušného výrobku obsiahnuté v dočasnom nariadení.

17 Rada v odôvodnení 18 napadnutého nariadenia potvrdila závery dočasného nariadenia, pokiaľ ide o zamietnutie žiadosti o THZ podanej žalobkyňou. Okrem toho v odôvodneniach 19 až 24 uvedeného nariadenia dospela k záveru, že žalobkyňa v konečnom dôsledku nesplnila podmienky priznania IZ. Konkrétne uviedla, že po období prešetrovania nadobudol čínsky štát v spoločnosti kontrolujúcej žalobkyňu viac akcií a stal sa väčšinovým akcionárom (odôvodnenie 20 tohto nariadenia).

18 V odôvodneniach 25 až 27 napadnutého nariadenia Rada potvrdila výber Spojených štátov ako porovnateľnej krajiny na účely výpočtu normálnej hodnoty.

19 V odôvodneniach 35 až 81 napadnutého nariadenia Rada potvrdila zistenia Komisie obsiahnuté v dočasnom nariadení o neexistencii ujmy a existencii hrozby ujmy pre výrobné odvetvie Spoločenstva. V tejto súvislosti vzala predovšetkým do úvahy údaje týkajúce sa obdobia po období prešetrovania, teda od júla 2008 do marca 2009 (ďalej len „obdobie po období prešetrovania“).

Konanie a návrhy účastníkov konania

20 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 30. decembra 2009 podala túto žalobu.

21 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 25. marca 2010 Komisia podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu návrhov Rady. Účastníci konania nenamietali proti tomuto návrhu.

22 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 6. apríla 2010 ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH a Železiarne Podbrezová a.s. (ďalej len „podniky – vedľajší účastníci konania“) podali návrh na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu návrhov Rady. Účastníci konania nenamietali proti tomuto návrhu.

23 Uznesením z 31. mája 2010 predseda prvej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhu Komisie na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

24 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 21., 30. júna a 25. augusta 2010 žalobkyňa požiadala o dôverné zaobchádzanie s niektorými časťami žaloby, repliky a dupliky vo vzťahu k podnikom – vedľajším účastníkom konania. Podniky – vedľajší účastníci konania nenamietali proti týmto návrhom.

25 Dňa 14. júla 2010 Komisia predložila svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania. Účastníci konania mohli predložiť pripomienky k tomuto vyjadreniu vedľajšieho účastníka.

26 Uznesením z 31. augusta 2010 predseda prvej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhom podnikov – vedľajších účastníkov konania na vstup do konania.

27 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 30. septembra 2010 žalobkyňa požiadala o dôverné zaobchádzanie s určitými časťami vyjadrenia Komisie ako vedľajšieho účastníka konania, ako aj s pripomienkami, ktoré predložila k tomuto vyjadreniu vo vzťahu k podnikom – vedľajším účastníkom konania. Podniky – vedľajší účastníci konania nepredložili námietky proti tomuto návrhu.

28 Dňa 23. novembra 2010 predložili podniky – vedľajší účastníci konania svoje vyjadrenie vedľajších účastníkov konania. Účastníci konania mohli predložiť pripomienky k tomuto vyjadreniu vedľajších účastníkov konania.

29 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Všeobecného súdu bolo zmenené, sudca spravodajca bol pridelený k druhej komore, ktorej bola z tohto dôvodu vec pridelená.

30 Uznesením zo 16. mája 2011 predseda druhej komory Všeobecného súdu prerušil toto konanie až do vynesenia rozsudku Súdneho dvora vo veci C-337/09 P, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group.

31 Dňa 22. mája 2012 žalobkyňa požiadala o pokračovanie v konaní a o prioritné prejednanie tejto veci.

32 Dňa 19. júla 2012 bol vynesený rozsudok Súdneho dvora vo veci C-337/09 P, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group. V konaní sa od tohto dátumu pokračovalo.

33 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (druhá komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu vyzval účastníkov konania, aby odpovedali na niektoré písomné otázky a poskytli určité dokumenty. Účastníci konania vyhoveli tejto výzve v stanovených lehotách.

34 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté počas pojednávania 17. apríla 2013.

35 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom ukladá antidumpingové clá na vývozy žalobkyne a vyberá dočasné clá uložené na tieto vývozy,

— alebo, subsidiárne, zrušil napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom vyberá dočasné clá uložené žalobkyni,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania,

— zaviazal vedľajších účastníkov konania znášať svoje vlastné trovy konania.

36 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

37 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd zamietol žalobu.

38 Podniky – vedľajší účastníci konania navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

O rozsahu žaloby

39 Podniky – vedľajší účastníci konania bez vznesenia námietky neprípustnosti proti žalobe, ako potvrdili na pojednávaní, zdôrazňujú, že žalobkyňa navrhla zrušenie napadnutého nariadenia v rozsahu, v akom ukladá antidumpingové clá na „vývozy žalobkyne“. Žalobkyňa však môže navrhovať zrušenie napadnutého nariadenia iba v rozsahu, v akom ukladá antidumpingové clá na výrobky, ktoré vyrába.

40 Žalobkyňa na pojednávaní spresnila, že jej návrhy sa majú chápať v zmysle uvedenom podnikmi – vedľajšími účastníkmi konania, čo bolo zaznamenané.

41 Preto bez toho, aby boli dotknuté povinnosti, ktoré by mohli vyplývať z článku 266 ZFEÚ v prípade zrušenia z dôvodov týkajúcich sa v širšej miere napadnutého nariadenia, treba návrhy žalobkyne vyložiť v tom zmysle, že sa domáha zrušenia napadnutého nariadenia v rozsahu, v akom ukladá antidumpingové clá na vývozy výrobkov vyrobených žalobkyňou a vyberá dočasné clá uložené na tieto vývozy.

O veci samej

42 Žalobkyňa vzniesla tri žalobné dôvody na podporu svojej žaloby. Prvý žalobný dôvod je založený na zjavnom nesprávnom posúdení pri definovaní príslušného výrobku. Druhý žalobný dôvod spočíva na porušení článku 9 ods. 5 základného nariadenia. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 3 ods. 9, článku 9 ods. 4 a článku 10 ods. 2 základného nariadenia.

43 Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať najprv tretí žalobný dôvod uplatnený žalobkyňou.

44 Tretí žalobný dôvod sa v podstate skladá z dvoch častí. Prvá časť je založená na porušení článku 3 ods. 9 a článku 9 ods. 4 základného nariadenia. Druhá časť, ktorá je uplatnená subsidiárne, čo potvrdila žalobkyňa na pojednávaní, spočíva na porušení článku 10 ods. 2 základného nariadenia.

45 Preto treba najprv preskúmať prvú časť tretieho žalobného dôvodu.

46 Žalobkyňa tvrdí, že preukázanie existencie hrozby ujmy je založené na vyššej dôkaznej úrovni, ako je úroveň týkajúca sa existencie značnej ujmy. Komisia sama uznala túto skutočnosť vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Všeobecného súdu z 20. júna 2001 Euroalliages/Komisia (T-188/99, Zb. s. II-1757). Zriedkavé prípady zmienené Radou v jej písomnostiach tento záver podporujú. V danom prípade inštitúcie nesplnili požadovanú zvýšenú dôkaznú úroveň. Navyše riadne nezohľadnili údaje po období prešetrovania. Žalobkyňa konkrétne spochybňuje závery Rady, podľa ktorých sa výrobné odvetvie Spoločenstva ku koncu obdobia prešetrovania nachádzalo v oslabenom stave a hrozili nové dumpingové dovozy.

47 Rada popiera spôsob, akým žalobkyňa vykladá argumenty Komisie vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Euroalliages/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie. Rada okrem toho zdôrazňuje, že inštitúcie už na základe hroziacej ujmy prijali opatrenia. Žiadna skutočnosť neumožňuje domnievať sa, že dôkazná úroveň je vyššia pri hroziacej ujme ako pri značnej ujme. Rada tiež tvrdí, že riadne vzala do úvahy údaje po období prešetrovania. Rada ďalej popiera tvrdenia žalobkyne týkajúce sa oslabeného stavu výrobného odvetvia Spoločenstva ku koncu obdobia prešetrovania a hrozbu nových dumpingových dovozov.

48 Komisia zdôrazňuje, že určeniu hrozby ujmy bola v danom prípade venovaná zvláštna pozornosť, keďže sa vzali do úvahy údaje po období prešetrovania, čo nie je bežný prípad.

49 Článok 9 ods. 4 základného nariadenia stanovuje, že antidumpingové clo sa uloží, ak zo skutočností, ktoré boli s konečnou platnosťou stanovené, vyplýva predovšetkým existencia ujmy. Podľa článku 3 ods. 1 základného nariadenia „pojem ‚ujma', pokiaľ nie je stanovené inak, znamená značnú ujmu spôsobenú výrobnému odvetviu spoločenstva, značnú ujmu hroziacu výrobnému odvetviu spoločenstva alebo značnú prekážku v založení tohto výrobného odvetvia".

50 Článok 3 ods. 9 základného nariadenia definuje existenciu hrozby značnej ujmy takto:

„Určenie hrozby značnej ujmy sa zakladá na skutočnostiach a nielen na tvrdeniach, dohadoch alebo vzdialenej možnosti. Zmena okolností, ktoré vytvoria situáciu, za ktorej by dumping spôsobil ujmu, musí byť jasne predvídateľná a bezprostredne hroziaca.

Pri posudzovaní existencie hrozby značnej ujmy treba okrem iného vziať do úvahy tieto faktory:

a) významné tempo rastu dumpingových dovozov na trh Spoločenstva, ktoré naznačuje pravdepodobnosť podstatne narastajúcich dovozov;

b) dostatočná, voľne disponibilná kapacita vývozcu alebo bezprostredne hroziaci a podstatný nárast takejto kapacity, ktoré naznačujú pravdepodobnosť podstatne narastajúcich dumpingových vývozov do Spoločenstva, pričom sa zohľadní dostupnosť ďalších vývozných trhov, ktoré sú schopné absorbovať dodatočné vývozy;

c) či dovoz vstupuje pri cenách, ktoré by vo významnej miere spôsobili zníženie cien alebo by zabránili rastu cien, ku ktorému by inak došlo a ktoré by pravdepodobne zvýšili dopyt po ďalších dovozoch; a

d) zásoby výrobku, ktorý je predmetom skúmania.

Ani jeden z vyššie uvedených faktorov nemôže byť sám osebe nevyhnutne rozhodujúcim vodidlom, ale súhrn posudzovaných faktorov musí viesť k záveru, že ďalšie dumpingové vývozy bezprostredne hrozia a že, pokiaľ nie sú prijaté ochranné opatrenia, dôjde k značnej ujme."

51 Rada v danom prípade dospela k záveru, že výrobné odvetvie Spoločenstva neutrpelo v období prešetrovania značnú ujmu, aj keď bolo ku koncu uvedeného obdobia v oslabenom stave.

52 Po tom, ako Rada dospela k záveru, že výrobné odvetvie Spoločenstva v období prešetrovania neutrpelo značnú ujmu, konštatovala, že v danom prípade existovala hrozba ujmy.

53 Najprv treba pripomenúť, že v oblasti spoločnej obchodnej politiky a osobitne v oblasti ochranných obchodných opatrení inštitúcie Únie disponujú širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmať (rozsudky Súdneho dvora z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Zb. s. I-7723, bod 40, a z 11. februára 2010, Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, Zb. s. I-951, bod 61). V tomto kontexte sa treba domnievať, že preskúmanie hrozby ujmy vyžaduje posúdenie zložitých hospodárskych otázok, a preto sa súdne preskúmanie takéhoto posúdenia musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je založená spochybňovaná voľba, boli správne zistené a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu skutočností alebo k zneužitiu právomoci. Toto obmedzené súdne preskúmanie neznamená, že sa súd Únie zdrží preskúmania toho, ako inštitúcie vykladajú údaje hospodárskej povahy. Predovšetkým Všeobecnému súdu prináleží preskúmať nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich spoľahlivosť a súlad, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú súhrn podstatných údajov, ktoré musia byť zohľadnené pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé opodstatniť závery, ktoré z nich boli vyvodené (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 8. mája 2012, Dow Chemical/Rada, T-158/10, bod 59).

54 Okrem toho treba zdôrazniť, že podľa článku 3 ods. 9 základného nariadenia sa posúdenie, či hrozí značná ujma, musí zakladať „na skutočnostiach a nielen na tvrdeniach, dohadoch alebo vzdialenej možnosti“. Navyše zmena okolností, ktoré vytvoria situáciu, za ktorej by dumping spôsobil ujmu, musí byť „jasne predvídateľná a bezprostredne hroziaca“. Z toho vyplýva, že zistenie hrozby ujmy musí jasne vyplývať zo skutkových okolností prejednávanej veci. Tiež z toho vyplýva, že ujma, ktorá je predmetom hrozby, musí nastať čoskoro.

55 Žalobkyňa spochybňuje záver Rady, podľa ktorého, hoci výrobné odvetvie Spoločenstva neutrpelo ujmu, nachádzalo sa ku koncu obdobia prešetrovania v oslabenom stave. Ďalej spochybňuje záver Rady týkajúci sa existencie hrozby ujmy.

O prvej výhrade prvej časti tretieho žalobného dôvodu týkajúcej sa stavu výrobného odvetvia Spoločenstva ku koncu obdobia prešetrovania

56 Na to, aby inštitúcie dospeli k záveru, že výrobné odvetvie Spoločenstva bolo ku koncu obdobia prešetrovania v oslabenom stave, pripomenuli, že antidumpingové opatrenia boli uložené v roku 2006 na kompenzáciu ujmy spôsobenej dumpingovými dovozmi s pôvodom v niekoľkých krajinách. Výrobné odvetvie Spoločenstva však nemohlo úplne profitovať z rozšírenia trhu, keďže dovozy, ktoré boli predmetom antidumpingových opatrení od roku 2006, boli nahradené dovozmi s pôvodom v Číne. Úplná obnova výrobného odvetvia Spoločenstva sa tak nedosiahla. Ak by sa mal stav trhu zmeniť, výrobné odvetvie Spoločenstva by bolo vystavené možnému poškodzujúcemu vplyvu dumpingového dovozu. K tejto situáciu už v minulosti došlo, keď dopyt dosiahol normálnu úroveň, čo viedlo k prijatiu antidumpingových opatrení v roku 2006 (odôvodnenia 47 až 49 napadnutého nariadenia v spojení s odôvodneniami 87 až 89 dočasného nariadenia).

57 Žalobkyňa konkrétne poukazuje na rozpory, ktoré existujú medzi záverom inštitúcií a hospodárskymi údajmi relevantnými v danej veci. Rada spochybňuje tvrdenia žalobkyne a poukazuje najmä na predpovede alebo hospodárske údaje týkajúce sa obdobia po období prešetrovania.

58 Najprv treba uviesť, že aj keď je záver Rady týkajúci sa stavu výrobného odvetvia Spoločenstva ku koncu obdobia prešetrovania uvedený v časti týkajúcej sa ujmy, súvisí s analýzou hrozby ujmy. Komisia konkrétne v odôvodnení 126 dočasného nariadenia konštatovala, že ak by sa neprijali opatrenia, čínsky dumpingový dovoz by okamžite spôsobil značnú ujmu „oslabenému“ výrobnému odvetviu Spoločenstva najmä z hľadiska zníženého predaja, podielu na trhu, výroby a ziskovosti. Rada v rámci napadnutého nariadenia závery Komisie v tomto bode výslovne potvrdila (odôvodnenie 81 napadnutého nariadenia).

59 Po prvé treba pripomenúť relevantné skutočnosti daného prípadu, ktoré uviedla Komisia v dočasnom nariadení a ktoré ukazujú vývoj stavu výrobného odvetvia Spoločenstva počas posudzovaného obdobia, teda až do konca obdobia prešetrovania:

— výroba výrobného odvetvia Spoločenstva sa zvýšila o 7 % (odôvodnenie 67 dočasného nariadenia),

— využitie výrobných kapacít sa zvýšilo o 9 % a počas obdobia prešetrovania dosiahlo 90 %, uvádzajú sa tiež zvýšené hodnoty v roku 2006 a v roku 2007 (odôvodnenie 69 dočasného nariadenia),

— zásoby sa zvýšili o 12 %, pričom však Komisia uviedla, že „tomuto ukazovateľu sa pripisuje v analýze ujmy len obmedzený význam“, keďže sa prevažná výroba uskutočňuje na objednávku (odôvodnenie 72 dočasného nariadenia),

— objem predajov výrobného odvetvia Spoločenstva sa zvýšil o 14 % (odôvodnenie 73 dočasného nariadenia),

— podiel výrobného odvetvia Spoločenstva na trhu klesol o 5,2 percentuálneho bodu (odôvodnenie 75 dočasného nariadenia),

— úroveň zamestnanosti ostala nezmenená (odôvodnenie 77 dočasného nariadenia),

— produktivita sa zvýšila o 7 % (odôvodnenie 78 dočasného nariadenia),

— priemerná mzda na zamestnanca sa zvýšila o 16 % (odôvodnenie 79 dočasného nariadenia),

— predajné ceny výrobného odvetvia Spoločenstva sa zvýšili o 21 % (odôvodnenie 80 dočasného nariadenia),

— ziskovosť predaja výrobného odvetvia Spoločenstva odberateľom, ktorí nie sú prepojení, vyjadrená v percente čistého predaja, sa zvýšila o 27 % alebo o 3,3 percentuálneho bodu a počas obdobia prešetrovania predstavovala 15,4 %, miera ziskovosti v roku 2005 a predovšetkým v rokoch 2006 a 2007 bola tiež veľmi vysoká (odôvodnenie 82 dočasného nariadenia),

— návratnosť investícií, teda percentuálne vyjadrený zisk z čistej účtovnej hodnoty investícií, sa zvýšil o 10 % alebo 4,6 percentuálneho bodu a počas obdobia prešetrovania predstavoval 51,7 %; keď v roku 2006 dosiahol 85,1 a v roku 2007 79,2 % (odôvodnenie 82 dočasného nariadenia),

— čistý peňažný tok z prevádzkových činností sa zvýšil o 73 % a počas obdobia prešetrovania predstavoval 634 miliónov eur, pričom Komisia okrem toho spresnila, že „nič nepoukazovalo na to, že výrobné odvetvie Spoločenstva bude mať problémy so zvýšením kapitálu“ (odôvodnenie 84 dočasného nariadenia),

— ročné investície výrobného odvetvia Spoločenstva sa zvýšili o 185 % a počas obdobia prešetrovania predstavovali 284 miliónov eur (odôvodnenie 85 dočasného nariadenia).

60 Tieto skutočnosti potvrdila Rada v odôvodnení 46 napadnutého nariadenia.

61 V tejto súvislosti treba uviesť, že všetky vyššie uvedené hospodárske faktory, ako to v podstate správne tvrdí žalobkyňa, okrem vývoja podielu výrobného odvetvia Spoločenstva na trhu, sú priaznivé a v súhrne vytvárajú profil výrobného odvetvia v silnom postavení a nie v stave nestálosti alebo oslabenia. Navyše sama Komisia v odôvodnení 88 dočasného nariadenia uviedla, že „akákoľvek ujma, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Spoločenstva, bola obmedzená a nespôsobila žiadny väčší hospodársky problém“. Toto zistenie má preukázať, že v kontexte situácie trhu Spoločenstva počas posudzovaného obdobia – teda do konca obdobia prešetrovania – výrobné odvetvie Spoločenstva nebolo v oslabenom stave, teda nemohlo utrpieť ujmu z dôvodu dovozov s pôvodom v Číne. Pokiaľ ide o okolnosť pripomenutú Radou v jej písomnostiach, že výrobné odvetvie Spoločenstva stratilo niekoľko percentuálnych bodov trhového podielu počas posudzovaného obdobia, nemohla sama osebe obhájiť záver, podľa ktorého sa uvedené výrobné odvetvie nachádzalo na konci obdobia prešetrovania v oslabenom stave. Okrem toho táto okolnosť sa musí dať do súvislosti so skutočnosťou, že výrobné odvetvie Spoločenstva disponovalo počas obdobia prešetrovania významným podielom na trhu, teda 63,6 % a že došlo k prudkému nárastu jeho objemu predajov, a to o viac ako 14 % počas posudzovaného obdobia. Taktiež ju treba dať do súvislosti so skutočnosťou, že objem dovozu z ostatných tretích krajín, ktoré nie sú predmetom dumpingu, sa počas posudzovaného obdobia zvýšil o 35 % (odôvodnenie 142 dočasného nariadenia) a že podiel na trhu zodpovedajúci tomuto dovozu sa zvýšil zo 7,8 na 8,5 %. Preto s prihliadnutím na všetky tieto skutočnosti treba konštatovať, že záver inštitúcií, podľa ktorého sa výrobné odvetvie Spoločenstva ku koncu obdobia prešetrovania nachádzalo v oslabenom stave, nie je v danom prípade podložené relevantnými hospodárskymi údajmi (v podobnom zmysle s inými hospodárskymi údajmi, rozsudok Všeobecného súdu z 2. mája 1995, NTN Corporation a Koyo Seiko/Rada, T-163/94 a T-165/94, Zb. s. II-1381, body 95 a 96).

62 Ďalšie skutočnosti uvedené v napadnutom nariadení alebo uvedené inštitúciami v rámci ich písomností predloženými Všeobecnému súdu nemôžu tento záver vyvrátiť.

63 Pokiaľ ide konkrétne o okolnosť, ktorej sa dovolávali inštitúcie, podľa ktorej by bolo výrobné odvetvie Spoločenstva vystavené možnému poškodzujúcemu vplyvu dumpingového dovozu, ak by sa mal hospodársky trend obrátiť (odôvodnenie 89 dočasného nariadenia, potvrdené Radou v odôvodnení 47 napadnutého nariadenia), umožňuje prípadne určiť len budúci oslabený stav. Táto okolnosť je tak bezpredmetná na účely konštatovania, že výrobné odvetvie Spoločenstva sa ku koncu obdobia prešetrovania nachádzalo v oslabenom stave. Je to tak aj v prípade skutočností uvedených Radou v jej písomnostiach predložených Všeobecnému súdu, ktoré sa týkali hospodárskych údajov po období prešetrovania a záverov, ktoré z nich Rada vyvodzuje o zhoršení situácie výrobného odvetvia Spoločenstva. Okrem toho treba zdôrazniť, že okolnosť, ktorej sa dovolávajú inštitúcie týkajúca sa zhoršenia hospodárskeho kontextu, už bola súdmi Únie posúdená ako založená na nesprávnom právnom posúdení, keďže základné nariadenie vo svojej časti týkajúcej sa analýzy ujmy výslovne stanovuje, že faktory, ako je pokles dopytu, nemôžu byť pripísane dumpingovým dovozom [rozsudky Súdneho dvora z 10. februára 1998, Komisia/NTN a Koyo Seiko, C-245/95 P, Zb. s. I-401, bod 43, a rozsudok NTN Corporation a Koyo Seiko/Rada, už citovaný v bode 61 vyššie, body 97 až 99; pozri tiež odôvodnenie 35 nariadenia Rady (EHS) č. 2849/92 z 28. septembra 1992, ktorým sa mení a dopĺňa konečné antidumpingové clo zavedené nariadením (EHS) č. 1739/85 o dovoze guľôčkových ložísk s vonkajším priemerom väčším ako 30 mm z Japonska [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 286, s. 2), ktorého sa týkajú tieto dva rozsudky].

64 Pokiaľ ide o skutočnosť uvedenú Komisiou v odôvodnení 87 dočasného nariadenia a potvrdenú Radou v odôvodnení 46 napadnutého nariadenia, podľa ktorej nárast dovozov s pôvodom v Číne v každom prípade obmedzilo ochotu výrobného odvetvia Spoločenstva „investovať a rozširovať výrobnú kapacitu, aby sa prispôsobilo expanzii na trhu“, nie je v danom prípade podložená relevantnými dôkazmi. Z vyššie uvedených údajov predovšetkým jasne vyplýva, že ochota výrobného odvetia Spoločenstva investovať nebola obmedzená, keďže ročné investície výrobného odvetvia Spoločenstva sa počas posudzovaného obdobia zvýšili o 185 %. Ďalej, ako vyplýva najmä z odôvodnení 91 a 92 dočasného nariadenia, existencia hrozby ujmy sa v danom prípade zakladá na predvídateľnom a bezprostrednom riziku, že spotreba Spoločenstva v krátkom čase prudko poklesne. Odhady Komisie boli založené na zverejnených informáciách, ako aj na údajoch poskytnutých výrobným odvetvím Spoločenstva. Inštitúcie tiež viackrát pripomenuli, že nárast trhu Spoločenstva mal „výnimočnú“ povahu (pozri najmä odôvodnenie 87 dočasného nariadenia, ako aj odôvodnenia 47 a 48 napadnutého nariadenia). Preto existuje zjavný rozpor medzi tvrdením, že dovozy s pôvodom v Číne obmedzili ochotu výrobného odvetvia Spoločenstva rozširovať svoje výrobné kapacity a kladením dôrazu na „výnimočný“ nárast trhu Spoločenstva a významné riziko prudkého zníženia dopytu. Za takých okolností daného prípadu, ako boli konštatované inštitúciami, by totiž bolo v rozpore s logikou, aby výrobné odvetvie Spoločenstva nerozširovalo výrobné kapacity. Napokon treba pripomenúť, že sama Komisia v odôvodnení 88 dočasného nariadenia uviedla, že „akákoľvek ujma, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Spoločenstva, bola obmedzená a nespôsobila žiadny väčší hospodársky problém“. Toto zistenie má výrazne minimalizovať dopad dumpingových dovozov s pôvodom v Číne na stav výrobného odvetvia Spoločenstva počas posudzovaného obdobia.

65 Pokiaľ ide napokon o tvrdenia inštitúcií, podľa ktorých sa výrobné odvetvie Spoločenstva úplne nezotavilo z dumpingových postupov spred roka 2006, nezakladajú sa na žiadnej konkrétnej skutočnosti. Konkrétne nebola predložená žiadna skutočnosť, ktorá by umožňovala určiť, čo inštitúcie rozumeli pod „úplnou obnovou“ výrobného odvetvia Spoločenstva, najmä s ohľadom na vyššie citované hospodárske údaje. Žalobkyňa tak vo svojich písomnostiach správne tvrdí, že inštitúcie nepreukázali, že sa výrobné odvetvie Spoločenstva nezotavilo z predchádzajúceho dumpingu.

66 S prihliadnutím na všetky tieto skutočnosti a najmä na to, že záver inštitúcií nie je v danom prípade podložený relevantnými údajmi, treba konštatovať, že sa Rada dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď potvrdila záver Komisie, podľa ktorého sa výrobné odvetvie Spoločenstva ku koncu obdobia prešetrovania nachádzalo v oslabenom stave.

O druhej výhrade prvej časti tretieho žalobného dôvodu týkajúcej sa existencie hrozby ujmy

67 Napadnuté nariadenie, sledujúc štruktúru dočasného nariadenia, je založené na dvoch častiach. Prvá časť sa týka „pravdepodobn[ého] vývoj[a] spotreby Spoločenstva, dovozu z príslušnej krajiny a situácie výrobného odvetvia Spoločenstva po období prešetrovania“ (odôvodnenia 90 až 112 dočasného nariadenia a odôvodnenia 50 až 65 napadnutého nariadenia). Druhá časť sa týka predovšetkým „hrozby ujmy“ (odôvodnenia 113 až 125 dočasného nariadenia a odôvodnenia 66 až 81 napadnutého nariadenia).

68 Treba zdôrazniť, že Rada v napadnutom nariadení potvrdila záver Komisie, podľa ktorého „na konci obdobia prešetrovania“ existovala hrozba ujmy (odôvodnenie 81 napadnutého nariadenia), aj keď vzala do úvahy údaje dostupné v období po období prešetrovania.

69 Pokiaľ ide o prvú časť napadnutého nariadenia, treba uviesť, že údaje z obdobia po období prešetrovania potvrdzujú predpovede inštitúcií o zmenšení trhu Spoločenstva. Konkrétne skutočnosti uvedené v odôvodnení 51 napadnutého nariadenia preukazujú, že spotreba Spoločenstva klesla o 27,7 % od konca obdobia prešetrovania, teda od 30. júna 2008, do marca 2009. Treba však pripomenúť, že také faktory ujmy, akým je pokles dopytu, nemôžu byť pripísané dumpingovým dovozom (pozri bod 63 vyššie a tam citovanú judikatúru).

70 Pokiaľ ide o druhú časť napadnutého nariadenia, ktorá je konkrétne predmetom tohto sporu, sa záver Rady zakladá na analýze štyroch faktorov. Tieto faktory preberajú kritériá stanovené základným nariadením. Týkajú sa vývoja dumpingových dovozov (odôvodnenia 66 až 68 napadnutého nariadenia), dostupnosti voľnej kapacity vývozcov (odôvodnenia 69 až 71 napadnutého nariadenia), cien dovozov z Číny (odôvodnenia 72 a 73 napadnutého nariadenia), ako aj úrovne zásob (odôvodnenie 74 napadnutého nariadenia). Pokiaľ ide o tento posledný faktor, Rada sa v podstate domnievala, že nebol rozhodujúci pre posúdenie hrozby ujmy.

71 Tvrdenia žalobkyne sa zameriavajú na vývoj čínskych dovozov, pokiaľ ide o objem a cenu, ako aj na ostatné vývozné trhy s ohľadom na dostupné kapacity čínskych vývozcov. Žalobkyňa v podstate tvrdí, že existujú rozpory medzi predpoveďami Komisie potvrdenými Radou a údajmi týkajúcimi sa obdobia po období prešetrovania, a že analýza ostatných vývozných trhov je nedostatočná.

72 Po prvé, pokiaľ ide o vývoj dumpingových dovozov, Komisia najprv uviedla, že trend v súvislosti s celkovou situáciou na trhu Spoločenstva „by nemal výrazný vplyv na vývoj objemu“ dumpingového dovozu (odôvodnenie 115 dočasného nariadenia). Dodala, že zistenia týkajúce sa tohto faktora by sa nemali zakladať len na pozorovaní vývoja objemu dumpingového dovozu v absolútnom vyjadrení, ale mali by náležite zohľadňovať situáciu na trhu, v rámci ktorej dochádza k takémuto vývoju, a či dôsledkom takéhoto dovozu bolo, alebo nebolo zvýšenie alebo zníženie podielu na trhu zodpovedajúce tomuto dumpingového dovozu. V tomto kontexte uviedla, že podiely na trhu zodpovedajúce dumpingovým dovozom ukázali počas posudzovaného obdobia „výrazné zvýšenie“, ale tiež to, že nebol zistený „žiadny náznak zastavenia tohto trendu alebo jeho zvrátenia“ v období, keď sa dopyt už začal znižovať. Komisia z toho vyvodila tento záver (odôvodnenie 116 dočasného nariadenia): „Podiel na trhu dumpingových dovozov z Číny sa tak zvýši [a] tlak tohto dumpingového dovozu na trh Spoločenstva sa pravdepodobne značne zvýši“.

73 V tejto súvislosti treba uviesť, že podľa údajov prevzatých v napadnutom nariadení absolútny objem dovozov s pôvodom v Číne zaznamenal v období po období prešetrovania prudký pokles, ako správne uvádza žalobkyňa vo svojich písomnostiach. Podľa tabuľky prebratej v odôvodnení 52 napadnutého nariadenia sa totiž uvedené dovozy znížili o 24,6 %. Okrem toho relatívny nárast podielu na trhu zodpovedajúci uvedenému dovozu bol slabý, teda 0,7 percentuálneho bodu za toto obdobie.

74 Vyššie uvedené tvrdenie Komisie, podľa ktorého celkový stav na trhu Spoločenstva nemal „výrazný“ vplyv na „vývoj objemu“ dovozu z Číny, a že tlak tohto dovozu na trh Spoločenstva sa pravdepodobne „značne“ zvýši, je v rozpore s údajmi nasledujúcimi po období prešetrovania, ktoré boli v napadnutom nariadení Radou vzaté do úvahy.

75 Rada nevidí v napadnutom nariadení rozpor medzi tvrdeniami Komisie a dotknutými hospodárskymi údajmi. Vykladajúc v tomto zmysle odôvodnenie 116 dočasného nariadenia, sa domnieva, že „nezáleží na absolútnom objeme takéhoto dovozu, ale na jeho relatívnom význame vo vzťahu k spotrebe, inými slovami, na jeho podiele na celkovom trhu Spoločenstva“. V tejto súvislosti uvádza, že dovozy s pôvodom v Číne sa v relatívnom objeme „mierne zvýšili“ (odôvodnenie 68 napadnutého nariadenia).

76 Hoci sa však Komisia skutočne dovolávala absolútneho, ako aj relatívneho objemu dovozov s pôvodom v Číne, svoje odôvodnenie založila na „značnom“ vývoji uvedeného objemu. Práve v tomto kontexte sa domnievala, že tlak týchto dumpingových dovozov na trh Spoločenstva sa pravdepodobne „značne“ zvýši.

77 Tento výklad odôvodnenia 116 dočasného nariadenia je potvrdený ostatnými odôvodneniami uvedeného nariadenia. Komisia tak v odôvodnení 95 dočasného nariadenia uviedla, že aj keď sa v dôsledku poklesu dopytu na trhu množstvo „celkového dovozu“ zníži – „neočakáva sa však, že zníženie bude výrazné“ – podiel na trhu zodpovedajúci dovozu s pôvodom v Číne sa primerane zvýši. Svoj názor zopakovala v odôvodnení 133 dočasného nariadenia a uviedla, že začínajúce znižovanie spotreby „nemalo žiadny vplyv na objem dovozu“, ktorý dokonca zvýšil svoj podiel na trhu. Dodala, že „nie je dôvod domnievať sa, že v podobnej, dokonca z krátkodobého hľadiska horšej situácii, sa tento trend zvráti“.

78 Preto existuje významný rozdiel medzi predpoveďami Komisie v štádiu dočasného nariadenia a hospodárskymi údajmi z obdobia po období prešetrovania, ktoré Rada vzala do úvahy v rámci napadnutého nariadenia. V tomto štádiu treba pripomenúť, že jedným z kritérií pri posudzovaní hrozby ujmy je významné tempo rastu dumpingových dovozov na trh Spoločenstva, ktoré naznačuje pravdepodobnosť „podstatne“ narastajúcich dovozov (článok 3 ods. 7 základného nariadenia). Podľa vlastných tvrdení Rady v napadnutom nariadení sa však dovoz s pôvodom v Číne „mierne zvýšil“ v období po období prešetrovania (odôvodnenie 68 napadnutého nariadenia). Toto relatívne mierne zvýšenie a absolútny prudký pokles dovozov s pôvodom v Číne nepodporujú konštatovanie, podľa ktorého v danom prípade existovala pravdepodobnosť podstatného nárastu dovozov. Okrem toho treba dať do súvislosti nárast podielu na trhu o 0,7 percentuálneho bodu zodpovedajúcemu dovozom s pôvodom v Číne, s poklesom podielu na trhu o 0,1 percentuálneho bodu zodpovedajúcemu výrobkom výrobného odvetvia Spoločenstva počas obdobia po období prešetrovania (odôvodnenie 53 napadnutého nariadenia).

79 Po druhé, pokiaľ ide o disponibilné voľné kapacity vývozcov, analýza inštitúcií sa zaoberá samotnou voľnou výrobnou kapacitou a ďalej rizikom presmerovania čínskych vývozov na trh Spoločenstva.

80 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 3 ods. 9 základného nariadenia musia inštitúcie preskúmať predovšetkým dostatočnú, voľne disponibilnú kapacitu vývozcu alebo bezprostredne hroziaci a podstatný nárast takejto kapacity, ktoré naznačujú pravdepodobnosť podstatne narastajúcich dumpingových vývozov do Spoločenstva, pričom sa zohľadní dostupnosť ďalších vývozných trhov, ktoré sú schopné absorbovať dodatočné vývozy.

81 V tomto rámci treba konštatovať, že ak inštitúcie posudzujú riziko presmerovania vývozov do Únie s prihliadnutím na nárast výrobnej kapacity a vývoz vo vyvážajúcej krajine, musia vziať do úvahy nielen dostupnosť ďalších vývozných trhov, ale aj eventuálny vývoj vnútornej spotreby vo vývoznej krajine (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok NTN Corporation a Koyo Seiko, už citovaný v bode 61 vyššie, bod 109).

82 Komisia v danom prípade po konštatovaní, že v Číne existuje významná disponibilita výrobných kapacít a že čínski vývozcovia posilnili svoju tendenciu vyvážať, uviedla, že percentuálny podiel čínskeho vývozu do Spoločenstva, vyjadrený ako percentuálny podiel celkového čínskeho vývozu, sa počas posudzovaného obdobia výrazne zvýšil „z 1 % v roku 2005 na 9 % počas obdobia prešetrovania“. Okrem toho uviedla, že „ďalšie hlavné trhy [boli] USA s 36 % (v porovnaní s 31 % v roku 2007), Alžírsko (6 % v porovnaní s 2 % v roku 2006) a Južná Kórea (6 % v porovnaní s 3 % v roku 2005)“ a že na tomto základe sa dalo očakávať, že „značná časť výrobkov vyrobených v novovytvorených dodatočných kapacitách bude určená na európsky trh“, a že nastane „výrazný pokles na niektorých z týchto trhov, najmä na trhu USA“ (odôvodnenie 119 dočasného nariadenia). Rada v napadnutom nariadení potvrdila úvahy Komisie bez uvedenia doplňujúcej skutočnosti.

83 Treba však konštatovať, ako správne poznamenala žalobkyňa vo svojich písomnostiach, že inštitúcie vo svojej analýze nevzali do úvahy „dostupnosť ďalších vývozných trhov, ktoré sú schopné absorbovať dodatočné vývozy“, ako to požaduje článok 3 ods. 9 základného nariadenia. Z odôvodnenia 119 dočasného nariadenia totiž vyplýva, že Komisia spomenula Spojené štáty, Alžírsko a Južnú Kóreu iba preto, aby ilustrovala, aký podiel predstavovali tieto krajiny v celkových čínskych vývozoch. Nebol predložený žiadny konkrétny údaj týkajúci sa vývoju uvedených trhov a ich eventuálnej schopnosti absorbovať dodatočné vývozy. Komisia sa však „na tomto základe“ domnievala, že „značná časť výrobkov vyrobených v novovytvorených dodatočných kapacitách bude určená na európsky trh“. Ako pritom tvrdia inštitúcie, výrobné kapacity v Číne, ako aj objemy vývozu, sa zvýšili (odôvodnenie 118 dočasného nariadenia) a súčasne sa zvýšil podiel troch vyššie uvedených krajín na celkových čínskych vývozoch, ako to vyplýva z odôvodnenia 119 dočasného nariadenia, čo znamená, že objem vývozov do týchto troch krajín sa tiež zvýšil. Jediný náznak o vývoji trhu ďalších krajín je tvrdenie, podľa ktorého sa tiež dá očakávať „výrazný pokles na niektorých z týchto trhov, najmä na trhu USA“. Okrem toho, že toto tvrdenie je nepresné, najmä pokiaľ ide o krajiny a príslušné objemy, a že k nemu došlo po tom, ako Komisia dospela k záveru, podľa ktorého sa značný podiel novovytvorených dodatočných kapacít bude orientovať na európsky trh, treba ho vidieť v súvislosti so skutočnosťou, že pokiaľ ide o trh Únie, inštitúcie tiež predpokladali výrazné zníženie dopytu. Tento posledný prvok však v analýze inštitúcií týkajúcej sa eventuálneho presmerovania čínskych vývozov na trh Únie chýba.

84 Okrem toho treba zdôrazniť, že inštitúcie sa nikdy nedovolávali vnútorného čínskeho trhu a potenciálneho vplyvu tohto trhu na schopnosť absorpcie dodatočných výrobných kapacít. Inštitúcie sa iba dovolávali podielu vývozov vo vzťahu k celkovému predaju vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky. Táto okolnosť, ktorej sa Rada tiež dovolávala vo svojich písomnostiach pred Všeobecným súdom, je však bezpredmetná na účely určenia, či je čínsky vnútorný trh schopný absorbovať značnú voľnú výrobnú kapacitu.

85 Napokon Komisia v odôvodnení 119 dočasného nariadenia konštatuje, že percentuálny podiel čínskeho vývozu do Únie sa počas posudzovaného obdobia výrazne zvýšil. Toto konštatovanie však treba dať do súvislosti so skutočnosťou, ktorú viackrát uviedli samotné inštitúcie, že uvedené vývozy „nahradili“ dovozy s pôvodom najmä z Ruska a Ukrajiny, na ktoré boli uložené antidumpingové clá od roku 2006. Komisia navyše v odôvodnení 130 dočasného nariadenia uviedla „jasnú časovú zhodu“ medzi rapídnym zvýšením podielu týkajúceho sa čínskych výrobkov na trhu a zodpovedajúcim výrazným zhoršením podielov na trhu týkajúcich sa dovozu z Ruska a Ukrajiny, „ktorý bol ich najbližším konkurentom, pokiaľ ide o ceny“. Inštitúcie však v rámci analýzy pravdepodobného preorientovania vývozov nikdy nepoukázali na tento dôkaz, ktorý je ozaj relevantný, keďže zánik „najpriamejších konkurentov pokiaľ ide o cenu“ môže aspoň sčasti vysvetliť percentuálny nárast čínskych vývozov do Únie počas posudzovaného obdobia.

86 Po tretie, pokiaľ ide o ceny dovozov s pôvodom v Číne, Komisia v dočasnom nariadení tvrdila, že nebol daný „žiadny dôvod“ predpokladať, že v hospodárskom prostredí, pre ktoré je charakteristický výrazný pokles dopytu, „bude vývoj smerovať k zvyšovaniu nízkych cien“. „Naopak“, podľa nej, pokiaľ ide o dodávateľa, sa v kontexte klesajúcej spotreby očakáva, že „nízke ceny bude udržiavať na nízkej úrovni“ s cieľom získať ďalší podiel na trhu alebo aspoň zachovať a upevniť existujúci podiel (odôvodnenie 121 dočasného nariadenia). Na základe toho dospela k záveru, že negatívny vplyv veľmi nízkych cien bol dvojaký. Na jednej strane výrazný cenový rozdiel pravdepodobne spôsobí posun smerom k dumpingovému dovozu, pretože používatelia budú pravdepodobne nakupovať väčšie množstvá tovaru, ktoré sa predávajú za nízke ceny. Na druhej strane existenciu takýchto nízkych cien na trhu pravdepodobne využijú nákupcovia v rámci rokovaní ako nástroj na zníženie cien ponúkaných výrobcami zo Spoločenstva a inými zdrojmi, čo bude mať negatívny vplyv vo forme klesajúceho objemu a nižších cien (odôvodnenie 123 dočasného nariadenia).

87 Ako totiž vyplýva z tabuľky uvedenej v odôvodnení 52 napadnutého nariadenia, údaje z obdobia po období prešetrovania ukazujú, že na rozdiel od toho, čo tvrdila Komisia, ceny dovozov s pôvodom v Číne prudko vzrástli v kontexte zmenšenia trhu Spoločenstva, ako to správne uvádza žalobkyňa vo svojich písomnostiach. Dostupné údaje totiž zodpovedajú zvýšeniu cien dovozov s pôvodom v Číne o viac ako 35 % v období po období prešetrovania (odôvodnenie 52 napadnutého nariadenia). Zároveň sa ceny výrobného odvetvia Spoločenstva zvýšili o 18,7 % (odôvodnenie 53 napadnutého nariadenia). V tejto súvislosti treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo sa snaží Komisia presadiť v dočasnom nariadení, pokles dopytu nevyhnutne nepôsobí na úroveň cien. Hospodársky subjekt konfrontovaný s poklesom dopytu má totiž na výber medzi znížením svojho objemu predajov a znížením svojich cien.

88 Rada v odôvodnení 73 napadnutého nariadenia neuvádza žiadnu skutočnosť, ktorá by vysvetľovala rozpor, ktorý existuje medzi skutočnosťami uvedenými Komisiou a údajmi z obdobia po období prešetrovania. Rada sa obmedzuje na konštatovanie, že nárast cien už bol uvedený v rámci dočasného nariadenia. Aj keď je síce pravda, že Komisia v odôvodneniach 98 a 122 dočasného nariadenia pripomenula, že tento nárast cien po období prešetrovania je podmienený všeobecným nárastom cien určitých surovín a energie, Komisia spresnila, že tento posledný nárast bol zaznamenaný medzi aprílom a októbrom 2008. V napadnutom nariadení pritom Rada neuviedla žiadne spresnenie, ani dodatočné vysvetlenie, pokiaľ ide najmä o vývoj cien surovín a cien energií za obdobie po období prešetrovania. Tento nedostatok spresnenia sa okrem toho musí dať do súvislosti s tvrdeniami niektorých účastníkov konania uvedenými Radou v odôvodnení 93 napadnutého nariadenia, podľa ktorých niektorí výrobcovia uzavreli dohody o stanovenej cene s dodávateľmi železnej rudy a iných hlavných vstupov, takže uvedení výrobcovia nemohli profitovať „z veľmi prudkého poklesu nákladov, ktorý tieto suroviny zaznamenali ihneď po období prešetrovania“. Rada toto tvrdenie v napadnutom nariadení nespochybnila.

89 Rada tiež v odôvodnení 73 napadnutého nariadenia pripomína „súbežnosť“ v pohyboch cien výrobného odvetvia Spoločenstva. „Súbežnosť“ v pohyboch cien pritom nevyplýva z hospodárskych údajov po období prešetrovania, keďže ceny výrobného odvetvia Spoločenstva sa zvýšili o 18,7 %, zatiaľ čo sa súčasne ceny čínskych dovozov zvýšili o viac ako 35 % (odôvodnenia 52 a 53 napadnutého nariadenia). Okrem toho sa rozdiel medzi predajnými cenami výrobného odvetvia Spoločenstva a dovozmi s pôvodom v Číne vo významnej miere znížil, a to zo 476 eur/t počas obdobia prešetrovania na 448 eur/t v období po období prešetrovania. Vyjadrené v percentách predajnej ceny výrobného odvetvia Spoločenstva tento cenový rozdiel teda klesol zo 40 % počas obdobia prešetrovania na 30 % počas obdobia po období prešetrovania.

90 V každom prípade, aj za predpokladu, že by sa nárast cien príslušného výrobku v období po období prešetrovania mohol vysvetliť nárastom cien surovín a energie, nemôže táto skutočnosť podporiť závery, ktoré vyvodzuje Komisia v odôvodnení 123 dočasného nariadenia, pokiaľ ide o negatívny vplyv „veľmi nízkych“ cien dovozov s pôvodom v Číne na ceny a objemy výrobného odvetvia Spoločenstva. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že jedným z kritérií pre konštatovanie existencie hrozby ujmy je, či dovoz vstupuje pri cenách, ktoré by „vo významnej miere spôsobili zníženie“ cien alebo „by zabránili rastu cien, ku ktorému by inak došlo“ (článok 3 ods. 9 základného nariadenia).

S prihliadnutím na údaje po období prešetrovania však zo skutočností daného prípadu nevyplýva, že kritérium uvedené v základnom nariadení môže byť považované za splnené. Okrem toho, pokiaľ ide o negatívny vplyv „veľmi nízkych“ cien na objem výrobného odvetvia, uvedený Komisiou v odôvodnení 123 dočasného nariadenia, treba pripomenúť, že podiel výrobného odvetvia Spoločenstva na trhu počas obdobia po období prešetrovania klesol len o 0,1 percentuálneho bodu.

91 Na záver treba konštatovať, že zo štyroch faktorov stanovených v článku 3 ods. 9 základného nariadenia týkajúcich sa analýzy hrozby ujmy považujú inštitúcie jeden faktor za nerozhodujúci (zásoby), dva faktory vykazujú nesúlady medzi predpoveďami Komisie potvrdenými Radou v napadnutom nariadení a relevantnými údajmi z obdobia po období prešetrovania (objem dovozov a cena dovozov) a jeden faktor (kapacita vývozcu a riziko presmerovania vývozov) je nedostatočný, pokiaľ ide o relevantné skutočnosti, ktoré sa majú vziať do úvahy. Tieto nezrovnalosti a nedostatky treba dať do súvislosti s požiadavkami stanovenými v základnom nariadení, podľa ktorých sa hrozba ujmy musí zakladať „na skutočnostiach a nielen na tvrdeniach, dohadoch alebo vzdialenej možnosti“ a zmena okolností, ktorá vytvorila situáciu, v ktorej dumping spôsobil ujmy, musí byť „jasne predvídateľná a bezprostredne hroziaca“.

92 S prihliadnutím na súhrn týchto poznatkov a na skutočnosť, ktorá bola konštatovaná v rámci prvej výhrady, že sa Rada dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že stanovila, že výrobné odvetvie Spoločenstva sa ku koncu obdobia prešetrovania nachádzalo v oslabenom stave, treba rozhodnúť, že Rada porušila článok 3 ods. 9 základného nariadenia v danom prípade tým, že existovala hrozba ujmy. Rada tiež porušila článok 9 ods. 4 základného nariadenia, keď uložila konečné antidumpingové clo na vývoz výrobkov vyrobených žalobkyňou a vybrala dočasné clo uložené na tieto vývozy.

93 V dôsledku toho treba vyhovieť prvej časti tretieho žalobného dôvodu uplatneného žalobkyňou. Keďže sa napadnuté nariadenie zakladalo na konštatovaní hrozby ujmy a Rada sa v tomto ohľade dopustila nesprávneho posúdenia, treba uvedené nariadenie zrušiť v rozsahu, v akom ukladá antidumpingové clá na vývozy výrobkov vyrobených žalobkyňou a vyberá dočasné clá uložené na tieto vývozy bez toho, aby bolo potrebné preskúmať druhú časť tretieho žalobného dôvodu alebo ostatné žalobné dôvody uplatnené na podporu žaloby.

O trovách

94 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalobkyne.

95 Navyše, v súlade s článkom 87 ods. 4 prvou vetou rokovacieho poriadku znášajú inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, svoje vlastné trovy konania. V dôsledku toho Komisia, ktorá do konania vstúpila ako vedľajší účastník na podporu návrhov Rady, znáša svoje vlastné trovy konania.

96 Napokon, podniky – vedľajší účastníci konania znášajú svoje vlastné trovy konania v súlade s návrhom žalobkyne v tomto zmysle.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Nariadenie Rady (ES) č. 926/2009 z 24. septembra 2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej**

republike (Ú. v. EÚ L 262, s. 19), sa zrušuje v rozsahu, v akom ukladá antidumpingové clá na vývozy výrobkov vyrobených spoločnosťou Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd a vyberá dočasné clá uložené na tieto vývozy.

2. **Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené spoločnosťou Hubei Xinyegang Steel Co.**

3. **Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

4. **ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH a Železiarne Podbrezová a.s. znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Forwood Dehousse Schwarcz

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 29. januára 2014.

Podpisy